

uzyskania pozwolenia na budowę, jednakże ich całkowite zignorowanie w planie miejscowym może rodzić późniejsze konsekwencje w postaci „braku możliwości stwierdzenia zgodności projektowanych „inwestycji drogowych z tymże planem. Sytuacja taka wymusić może konieczność realizacji inwestycji w trybie specjalnej ustawy drogowej, co jednak poddaje w wątpliwość celowość przyjmowania ograniczonych, jak w przedmiotowym planie, rozwiązań w zakresie szerokości dróg.

Wskazać należy również na poziomy biały pas przebiegający przez całą szerokość rysunku planu, wynikający prawdopodobnie z błędu, popełnionego na etapie obróbki technicznej rysunku.

Uwzględniając powyższe mniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

3416

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ko – 2.0911 - 26/09

z dnia 15 października 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

Orzekam nieważność §1 ust. 1 załącznika nr 1 do uchwały Nr XXVI/166/2009 Rady Gminy Skulsk z dnia 11 września 2009 roku w sprawie uchwalenia regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Gminy Skulsk w części uzależniającej przyznanie wymienionej pomocy od zameldowania ucznia na pobyt stały na terenie Gminy Skulsk - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Gminy Skulsk Nr XXVI/166/2009 z dnia 11 września 2009 roku została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 18 września 2009 r.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 90 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Przedłożoną do oceny uchwałą Rada Gminy Skulsk uchwaliła regulamin udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Gminy Skulsk, w którym w §1 ust. 1 wprowadziła zapis, iż „uczniowi zameldowanemu na pobyt stały lub zamieszkałemu na terenie Gminy Skulsk z zamiarem stałego pobytu, którego potwierdzeniem może być zameldowanie na pobyt stały przysługuje prawo do pomocy materialnej ze środków

przeznaczonych na ten cel w budżecie Gminy Skulsk, a pochodzących z dotacji celowej z budżetu państwa”.

Powyższy zapis w części, w jakiej uzależnia istnienie uprawnienia ucznia do otrzymania pomocy materialnej od zameldowania na pobyt stały na terenie Gminy Skulsk jest sprzeczny z treścią art. 90 f ustawy o systemie oświaty oraz art. 32 Konstytucji RP.

Zgodnie z brzmieniem artykułu 90 f ustawy o systemie oświaty „Rada gminy uchwała regulamin udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie gminy, kierując się celami pomocy materialnej o charakterze socjalnym (...)”.

Organ nadzoru zwraca uwagę na treść przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowiącego, że wspólnotę gminną tworzą mieszkańcy gminy. Zatem wszelkie prawa przysługują mieszkańcom tej jednostki, a nie osobom zameldowanym na stałe na jej terenie, przy czym miejsce zamieszkania należy określić w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego. Na gruncie art. 25 Kodeksu cywilnego o miejscu zamieszkania nie decyduje miejscowość, w której osoba jest zameldowana, ale miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. „O miejscu zamieszkania rozstrzyga zawsze całokształt okoliczności wskazujących na zejście się stanu faktycznego przebywania z zamiarem takiego przebywania” – W. Popiołek, glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1993 r., sygn. akt III CZP 76/93, Przegląd Sądowy 1995/3/83. Zatem o stałości pobytu osoby fizycznej na danym terytorium decyduje zawsze faktyczne przebywanie, które ma cechy założenia tam ośrodka swoich osobistych i majątkowych interesów.

W ocenie organu nadzoru uzależnienie przyznania prawa do otrzymania pomocy materialnej od zamel-

dowania danej osoby na terenie Gminy Skulsk może pozbawić osobę faktycznie stale zamieszkującą na terenie tej gminy i spełniającą pozostałe kryteria, możliwości korzystania z tej pomocy.

Należy także podkreślić, że zameldowanie na pobyt stały ma związek z ewidencją ludności. Dane z ewidencji ludności mogą być pomocne w ustaleniu charakteru pobytu osoby na danym terenie, nie przesądzają one jednak o uprawnieniach członków wspólnoty samorządowej (por. wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 1999 r., sygn. akt II SA 231/91, Wokanda 1999/7/38, wyrok NSA z dnia 22 sierpnia 1996 r., sygn. Akt SA/Gd 1956/95, OSS 1997/1/17).

Kwestionowany zapis narusza także art. 32 Konstytucji RP, zgodnie z którym „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny”.

Na konieczność równego traktowania zwrócił uwagę także Trybunał Konstytucyjny twierdząc, że „wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych) charakteryzując się daną cechą istotną (relevantną) w równym stopniu, mają być traktowane równo. A więc według jednakowej miary, bez zróż-

nicowań, zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących” (wyrok z dnia 5 listopada 1997 r., sygn. Akt K 22/97 OTK ZU 1997/3-4, poz. 41).

Ponadto organ nadzoru wskazuje na niezrozumiały i niejasny zapis §1 ust. 1 załącznika do uchwały w zakresie wyrazów „uczniowi zameldowanemu na pobyt stały lub zamieszkałemu na terenie Gminy Skulsk z zamiarem stałego pobytu, którego potwierdzeniem może być zameldowanie na pobyt stały(...)”. Akt prawa miejscowego nie może zawierać niejasnych i nieprecyzyjnych postanowień.

Mając powyższe na uwadze wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność załącznika nr 1 do uchwały Rady Gminy Skulsk Nr XXVI/166/2009 z dnia 11 września 2009 r. we wskazanej części jest uzasadnione.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

3417

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ko - 2.0911- 35/09

z dnia 15 października 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam nieważność §5 ust. 4 regulaminu Straży Gminnej w Skulsku stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXVI/168/2009 Rady Gminy w Skulsku z dnia 11 września 2009 r. w sprawie utworzenia Straży Gminnej w Skulsku – ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XXXVI/168/2009 Rady Gminy w Skulsku z dnia 11 września 2009 r. została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 2 pkt 2 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 2 ust. 1, art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U. z 1999 r., Nr 123, poz. 779 ze zm.)

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 18 września 2009 r.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Rada Gminy w Skulsku podjęła uchwałę w sprawie utworzenia Straży Gminnej w Skulsku.

W paragrafie 5 ust. 4 regulaminu straży gminnej w Skulsku rada uchwaliła, że do zadań straży należy w szczególności „Reprezentowanie Gminy przed właściwym Sądem”. Powyższy zapis, w ocenie organu nadzoru, jest niezgodny z prawem, a konkretnie z treścią art. 38 ustawy z dnia z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 ze zm.) oraz art. 31 ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego każda osoba fizyczna i prawna ma zdolność występowania w procesie jako strona (tj. zdolność sądową). Mają ją także jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, i organizacje społeczne dopuszczone do działania na podstawie obowiązujących przepisów. Natomiast zgodnie z art. 65 §1 k.p.c. zdolność do czynności procesowych (tj. zdolność procesową) mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne, inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne, o których mowa w art. 64 k.p.c.

Zasada osobowości prawnej jednostek samorządu terytorialnego należy do podstawowych zasad